

K. br.91/22

U IME CRNE GORE

OSNOVNI SUD U BIJELOM POLJU, sudija Bojana Radović, uz učešće samostalnog referenta zapisničara Koviljke Lješnjak, u krivičnom predmetu protiv okrivljenog Đ.M. iz Bijelog Polja, zbog krivičnog djela nasilje u porodici ili u porodičnoj zajednici iz člana 220 stav 1 Krivičnog zakonika Crne Gore, odlučujući po optužnom predlogu Osnovnog državnog tužilaštva u Bijelom Polju Kt.br.159/22 od 06.06.2022.godine, nakon održanog glavnog i javnog pretresa, u prisustvu savjetnika u Osnovnom državnom tužilaštvu u Bijelom, Đordija Cmiljanića, okrivljenog Đ.M. i branioca okrivljenog advokata K.M., dana 29.11.2022. godine, donio je i javno objavio,

P R E S U D U

Okrivljeni Đ.M. , JMB, od oca V. i majke M., rođene B., rođen godine u B. P. sa prebivalištem u opština B.P., oženjen, otac petoro djece, pismen, sa završenom srednjom trgovačkom školom, srednjeg imovnog stanja., osuđivan,

Na osnovu čl. 373 st. 1 tač. 2 Zakonika o krivičnom postupku,

OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE

Kojom je predstavljano da je:

Dana 29.05.2022. godine, oko 23:00 časa, u porodičnoj kući, koja se nalazi u u naselju P., opština B.P., svjestan svog djela čije je izvršenje htio, znajući da je isto zabranjeno, primjenom grubog nasilja narušio tjelesni i duševni integritet člana svoje porodice – kćerke Đ.A., na način što je pozvao mobilnim telefonom dok se nalazila na proslavi mature i uputio joj riječi: “Sad da si došla kući, šta si mi uradila, sa kim si šetala večeras, ti mene da brukaš“, da bi nakon što je oštećena došla kući, istu izudarao više puta šakama u predjelu glave i pri tom je vikao na nju i upućivao joj psovke, nakon čega je oštećena istrčala iz kuće,

-čime bi izvršio krivično djelo nasilje u porodici ili u porodičnoj zajednici iz člana 220 stav 1 Krivičnog zakonika Crne Gore,

-jer nije dokazano da je učinio krivično djelo za koje je optužen.

Troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava i isplaćuju se iz posebnog razdjela budžeta za rad sudova.

O b r a z l o ž e n j e

Optužnim predlogom Osnovnog državnog tužilaštva u Bijelom Polju Kt.br.159/22 od 06.06.2022.godine, okrivljenom Đ.M.u je stavljeno na teret izvršenje krivičnog djela nasilje u porodici ili u porodičnoj zajednici iz člana 220 stav 1 Krivičnog zakonika Crne Gore .

Glavni pretres je zaključen u prisustvu savjetnika u Osnovnom državnom tužilaštvu u Bijelom Polju Đorđija Cmiljanića, okrivljenog Đ.M. i njegovog branioca K.M..

Savjetnik u Osnovnom državnom tužilaštvu u Bijelom Polju je u završnoj riječi ostao pri optužnom predlogu, koji je tokom postupka izmijenjen na način opisan u izreci ove presude. Naveo je da se, imajući u vidu odbranu okrivljenog, koju je dao pred državnim tužiocem, nalaz i mišljenje vještaka psihijatra, te medicinsku dokumentaciju zaključuje da je kritičnog događaja okrivljeni ispoljio veliku bezobzirnost i grubost prema kćerki A., počev od momenta kada je telefonskim putem pozvao da napusti matursko veče, pa nakon što je došla kući, kada je isti na nju vikao i upućivao joj psovke. Iz medicinske dokumentacije prozilazi da je šakama udarao po glavi, nakon čega je sa sestrom istrčala iz kuće bez stvari i novca, pa su se narednih dana u više navrata javljale ljekaru zbog posledica usljed fizičkog i psihičkog nasilja, koje su pretrpjele od svog oca. Konačno je predložio da se okrivljeni oglasi krivim i osudi po zakonu.

Okrivljeni je u svojoj odbrani u istražnom postupku, naveo da je kritične prilike sa svojom suprugom D. i svoje petoro djece otišao u grad da gleda A. maturu, ne znajući sa kim će da šeta. Tog dana putem telefona ga je pozvao drug D.Đ. i rekao mu da brzo dođe, jer je umro V.K.. Nakon toga je otišao u kapelu gdje je bio sve do 23:00 h, kada je otišao kući da legne i kada mu je žena pokazala slike sa A. mature. Pitao je ko je momak koji je šetao sa A., a D. mu je odgovorila da je to neki momak M.. Kada je to izgovorila iznervirao se, jer je zbog M.a izdržavao kaznu zatvora u trajanju od 10 godina. Nakon toga povikao je "reci A. da odmah dođe", a zatim je sam pozvao da dođe kući. Prvo je pozvao T. da dođe kući, nakon čega je ista došla, kada joj je rekao "šta mi ovo uradi A., s kim je ovo šetala večeras", na šta je i ona u početku osuđivala A., međutim, kada je A. došla, počela je da je brani, više nego što se i ona sama branila. Poslije toga, A. je počela da histeriše i pitala šta je uradila, a isti je primjetio da je popila, pa se malo ohrabrila. Tada ju je rekao "šta mi ovo uradi noćas, obruka me", psovao je jer ga je toliko povrijedila, pa je zbog toga tako reagovao. Znao je da su se T. i A. družile sa sestrom M.a, sa kojim je šetala, ali na to nije reagovao. Inače ta porodica M. je u bliskom srodstvu sa porodicom M.a, zbog kojeg je dugo godina izdržavao kaznu zatvora. Dakle, nije im ništa prijetio, jer su to njegova djeca, puno se žrtvovao za njih, jer ih je kao male ostavila majka i on je zajedno sa svojom majkom brinuo o njima. Njegova bivša supruga bila je obavezana presudom da plaća alimentaciju za T. i A., ali on to nije dozvolio, jer mu od nje ništa nije trebalo, a djecu je podizao isključivo na osnovu zarade koju je ostvario. Te večeri istrčali su iz kuće nakon što je galamio i psovao, ali nije ni jednu ni drugu udarao, niti je potezao sablju jer je ista pričvršćena tiplovima za zid i obmotana morskom dlakom, a što je dobio na poklon, o čemu posjeduje ugovor o poklonu ovjeren od notara. Nakon što su izašle, potrčao je za njima da bi ih vratio ali kako ih nije našao, pošao je do grada da ih potraži, zatim na željezničku stanicu, pa ih zvao na telefon obje, međutim nijesu se javljale. Tada je poslao poruku T. "je li se ti to solidarišeš sa sestrom, da nijeste kod H." ali mu nijesu odgovorile. Mislio je da su pošle za B., međutim istog je pozvala inspektorka S.N. i rekla mu da dođe u prostorije Centra bezbjednosti kako bi dao izjavu jer su ga prijave kćerke za krivično djelo nasilje u porodici. Poslije toga pitao je da li su u sigurnu žensku kuću, ali rekli su mu da im je policija nudila smještaj koji su odbile i da se nalaze kod majke L.J.J., nakon čega mu je sve bilo jasno, jer je u lošim odnosima sa bivšom suprugom, koja je govorila nakon razvoda da će ga pritvoriti.

Na glavnom pretresu okrivljeni je izjavio da ne priznaje izvršenje krivičnog djela, koje mu je stavljeno na teret, ponovio je odbranu koju je dao pred tužilaštvom i dodao je da tom prilikom nije pominjao nikakve muslimane niti da sve ovo ima ikakve veze sa nacionalističkom osnovom jer i on ima prijatelja muslimana, a jedini problem je što je to M.. Istina je da je te noći »vrištao iz mozga«, govorio što ga je obrukala, a sve vrijeme je bio na krevetu u poluležećem položaju, dok su T. i A. bile sa lijeve strane u jednoj velikoj fotelji. Obje su skočile preko te fotelje, na šta im je isti rekao da se vrate, ali ga nijesu poslušale. Te noći je poslao dvije poruke T., želio je da zna gdje su, ali se nijesu javljale. Nakon nekoliko dana, kada je dobio poziv iz Sup-a, saznao je da su otišle kod majke. Nije ni jednu prstom takao, ali jeste galamio, jer da je on od 140 kg samo jedanput udario pesnicom A., morala bi ostati modrica. Pojasnio je da sablju nije uzeo, jer je ista pričvršćena tiplovima i šarafima sa kukama, zamotana morskom dlakom radi sigurnosti, tako da bi, kad bi se to iščupalo moralo ostati rupa u zidu. Mišljenja je da je sve to uradila T. na i A. na majka, koja je njegova bivša supruga. Žao mu je zbog svega što se desilo, jer su to njegova djeca koju voli, poželio im je sve najbolje, ali im ovo nikada neće oprostiti i ne želi više da ih vidi u životu.

Branilac okrivljenog advokat M.K. u završnoj riječi je izjavio da imajući u vidu sve izvedene dokaze, a posebno da su iskazi oštećenih izdvojeni iz spisa i da se ne mogu koristiti u ovom postupku, kao i odbranu okrivljenog i pojašnjenje vještaka da se stres koji se javio kod oštećene ne može povezati sa spornim događajem, a imajući u vidu pretpostavku nevinosti, predlaže sudu da donese oslobađajuću presudu.

Okrivljeni Đ.M. u završnoj riječi je izjavio da u cjelosti prihvata završnu riječ njegovog branioca i dodao da je na A. galamio isključivo roditeljski, nikako drugačije, ali je prstom nije takao, niti joj je prijetila opasnost od

njega. Sve je to "maslo" njegove bivše supruge. A. mu se skoro javila porukom da se izvini zbog svega, međutim do kraja života se neće pomiriti sa njima.

Radi utvrđivanja odlučnih činjenica i donošenja pravilne i zakonite odluke sud je u dokaznom pročitao izvještaj ljekara specijaliste Kliničkog centra Crne Gore - Internističke ambulate, broj protokola 28463/2022 od 30.05.2022.godine na ime Đ.A., pročitao dva izvještaja ljekara specijaliste Kliničkog centra Crne Gore - neurološke ambulate, broj protokola 28463/2022 od 30.05.2022.godine, pročitao izvještaj ljekara specijaliste Kliničkog centra Crne Gore - hirurške ambulate broj protokola 29404/2022 od 04.06.2022.godine, pročitao uput za bolničko liječenje Zavoda za hitnu medicinsku pomoć, broj protokola 23859 od 04.06.2022.godine, pročitao nalaz i mišljenje vještaka sudske medicine N.R. od 02.06.2022.godine, pročitao nalaz i mišljenje vještaka psihijatrijske struke K.G. od 03.06.2022.godine i saslušao istu na glavnom pretresu i izvršio uvid u uvjerenje Ministarstva pravde Crne Gore broj 07-0702-11260/22 od 20.06.2022.godine.

Cijeneći odbranu okrivljenog i dokaze pojedinačno i u međusobnoj vezi, shodno čl. 370 Zakonika o krivičnom postupku, sud je zaključio da nije dokazano da je okrivljeni izvršio krivično djelo za koje je optužen.

Ovo iz razloga što ne postoji ni jedan dokaz, na osnovu kojeg bi se moglo na nesumnjiv način zaključiti da je okrivljeni spornom prilikom više puta oštećenu Đ. A. udario šakama u predjelu glave, a kako mu je optužbom stavljeno na teret.

Okrivljeni je negirao ovakve navode, a oštećena Đ. A. nije htjela da svjedoči na pretresu, kao ni svjedoci Đ. T. i Đ. D., što je njihovo pravo iz čl. 109 Zakonika o krivičnom postupku, tako da nema opisa konkretnog dešavanja od strane oštećene, kao ni očevidaca događaja. Ova tri svjedoka su dala iskaze u tužilaštvu, ali se isti nisu mogli koristiti kao dokaz, pa su ti zapisnici izdvojeni iz spisa predmeta. Razlozi za to su dati u odluci o izdvajanja zapisnika.

Što se tiče medicinske dokumentacije na ime oštećene Đ.A., ni to nije mogao biti dokaz postupanju okrivljenog, na način kako mu je stavljeno na teret. Ovo iz razloga što se, a kako se to tvrdi iz nalaza i mišljenja vještaka medicinske struke, ne može nesumnjivo napraviti veza između predmetnog događaja i razloga za javljanje oštećene Đ.A. lekaru, posebno kada i nema dokaza u vidu njenog iskaza.

Naime, iz nalaza i mišljenja vještaka dr N.R. prozilazi da nakon pregleda kod Đ. A. nijesu dijagnostifikovane tjelesne povrede, a u medicinskoj dokumentaciji je opisana glavobolja, koja predstavlja subjektivni simptom i može imati različite uzroke i akutna psihička reakcija na težak stres, što takode nije tjelesna povreda, ali može biti u vezi sa nekim konfliktnim događajem. Vještak je naveo da, i ako svaki udarac ne dovodi nužno do nastanka tjelesnih povreda, što dominantno zavisi od intenziteta sile, kojom se udarci zadaju, za očekivati je da više udaraca pesnicom po glavi i tijelu dovode do nastanka makar neke tjelesne povrede. Udarci pesnicama silom jakog intenziteta obavezno dovode do nastanka tjelesnih povreda. Dakle, ovaj dokaz nije u prilog optužbi, kao što to nije ni nalaz vještaka dr G.K., koja je nakon razmatranja medicinske dokumentacije utvrdila da se radi o izvještaju ljekara, ali u hirurškoj ambulanti i da je oštećena pregledana zbog bola u predjelu želuca, koji je nastao 20 minuta pred pregled. Navedeno je da je imala stresnu situaciju, prije par dana, dat je lijek za smanjenje bola u želucu i navedeno je da je nakon toga došlo do poboljšanja. Tj. da, nije dat ni jedan psihijatrijski lijek, tako da vještak nije mogla povezati sa sigurnošću nastanak bola u želucu sa

stresnom reakcijom od prije nekoliko dana. Takođe je navela da je nalaz od 04. 06. 2022. godine nalaz ljekara Hitne pomoći zbog bola u želucu i pacijent je poslat hirurgu u Urgentnom centru, tako da je to prethodilo prethodnom nalazu, i nema riječi o psihičkom nalazu. Vještak je zaključila da se sva ova dokumentacija ne može povezati sa stresnom reakcijom u smislu da je stresna reakcija bila odlučujući uzrok za nastanak bola u želucu. Naročito iz razloga što nije ordinirana psihijatrijska terapija, već samo lijekovi, koji štite želudac i smA.ju bol, a nakon čega je došlo do poboljšA.. Obzirom da nema dalje medicinske dokumentaciju o tome da li je A. Đ. imala bilo kakve psihičke tegobe, o tome se dalje nije mogla izjašnjavati, a ukazala je da se po medicinskoj dokumentaciji A. Đ. javila u Klinički centar posle 15 sati sledećeg dana i tom prilikom je izjavila da su se njene tegobe javile ujutru, nakon boravka u MUP-u.

Stoga, medicinska dokumentacija i nalazi vještaka dr N.R. i dr G.K. nisu u prilog navodima optužbe, jer niti ima povreda kod oštećene, kojih bi vjerovatno bilo da se radilo o višestrukom udara šakama, naročito jačim intenzitetom, niti ima dokaza da se oštećena odmah javila ljekaru, niti da je navela kao razlog tegoba zbog kojih se javlja direktno konkretni događaj, odnosno ono što je okrivljenom stavljeno na teret.

Činjenica je da je okrivljeni priznao da je galamio i psovao, ali to svakako nije dovoljno za zaključak o postojanju grubog nasilja, posebno kada se ne znaju konkretne psovke i koje su to riječi, kojim je okrivljeni vikao na oštećenu, jer iste nisu sve konkretno ni navedene u konačnom optuženju. Što se tiče riječi, koje jesu navedene i koje se okrivljenom stavljaju na teret, tj riječi koje je okrivljeni uputio preko telefona "Sad da si došla kući, šta si mi uradila, sa kim si šetala večeras, ti mene da brukaš", one same po sebe ne predstavljaju riječi grubog nasilja, niti ima dokaza da su za posledicu imale narušavanje duševnog integriteta oštećene, a kako je prethodno opisano kroz ocjenu nalaza i mišljena vještaka dr G.K..

Da bi postojalo krivično djelo nasilje u porodici ili u porodičnoj zajednici iz čl.220 st.1 Krivičnog zakonika, mora postojati narušavanje tjelesnog ili duševnog integriteta člana svoje porodice ili porodične zajednice, do kojeg je došlo usljed primjene grubog nasilja. U konkretnom slučaju, iz razloga kako je već opisano, nije dokazano postojanje ni grubog nasilja, ni povrede duševnog ili tjelesnog integriteta Đ.A..

Sud nije prihvatio da se kao dokaz pročitava upitnik za procjenu rizika i bezbjednosti, koji sačinjava Uprava policije, jer isti nikako ne može biti dokaz o radnjama i posledicama izvršenog djela.

Zbog svega rečenog, sud je, imajući u vidu načelo "in dubio pro reo", po kojem činjenice koje idu na teret okrivljenom moraju biti na nesumljiv način dokazane, okrivljenog, shodno čl.373 st.1 tač.2 Zakonika o krivičnom postupku, oslobodio od optužbe da je učinio krivično djelo nasilje u porodici ili u porodičnoj zajednici iz čl.220 st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore.

Troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava i isplaćuju se iz posebnog razdjela budžeta za rad sudova, shodno čl. 230 st.1 Zakonika o krivičnom postupku.

OSNOVNI SUD U BIJELOM POLJU

Dana 29.11.2022. godine,

ZAPISNIČAR, S U D I J A,

Koviljka Lješnjaks.r. Bojana Radović s.r.
